

ប្រធាន ៖ មានទស្សនៈមួយយល់ថា "សាមគ្គីធម៌ជាអាវុធដ៏សក្តិសិទ្ធិនាំមកនូវជោគជ័យ" ។ តើអ្នកយល់ស្របដែរឬទេ ? ចូរវែកញែកដោយផ្តល់ឧទាហរណ៍ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងអក្សរសិល្ប៍នានា ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ការប្រេះធាតុជាប្រភពនាំឱ្យខ្សោយ ព្រោះជាប្រការអាចឱ្យខ្លាំងសត្រូវផ្លាស់ប្តូរឱកាសទាញយកនូវផលប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើន ។ ឯការត្រូវវិវត្តទៅជាទាំងអស់កាយ ទាំងផ្លូវចិត្តវិញ វាជាកម្លាំងដ៏ខ្លាំងក្លាក្នុងការសម្រេចនូវរាល់សមិទ្ធផលនានា ។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយទើបមានទស្សនៈមួយយល់ថា "សាមគ្គីធម៌ជាអាវុធដ៏សក្តិសិទ្ធិនាំមកនូវជោគជ័យ" ។

តើទស្សនៈនេះ ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ?

ដើម្បីជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដល់ការបកស្រាយប្រធាបទនេះ យើងគប្បីត្រូវស្គាល់ន័យរបស់ពាក្យ "សាមគ្គី" និងពាក្យ "សក្តិសិទ្ធិ" ជាមុនសិន ។ ពាក្យ "សាមគ្គីធម៌" គឺការប្រមូលផ្តុំគ្នាទាំងកម្លាំងកាយ កម្លាំងចិត្ត ដើម្បីសម្រេចបំណងរួមតែមួយ ។ ឯពាក្យ "សក្តិសិទ្ធិ" មានន័យថា ដែលពូកែផុតឆាប់ ដែលអាចសម្រេចការងារបានដោយជោគជ័យ ។ ដូច្នេះ ទស្សនៈរបស់ប្រធានចង់និយាយថា កាលណាជនគ្រប់រូបមានជំហររួមគ្នាខ្លាំងគ្នាបំពេញកិច្ចការជូនជាតិ នឹងអាចឱ្យជាតិរួចផុតពីការឈ្លានពានពីបច្ចាមិត្រ ហើយរក្សាការពារជាតិឱ្យស្ថិតស្ថេរយូរអង្វែង ។

ជាការពិតណាស់ "សាមគ្គីធម៌ជាអាវុធដ៏សក្តិសិទ្ធិនាំមកនូវជោគជ័យ" ពីព្រោះការប្រមូលសាមគ្គីជាកម្លាំងដ៏មហិមាអាចឱ្យយើងសម្រេចនូវរាល់កិច្ចការនានាប្រកបដោយជោគជ័យ ។ មួយវិញទៀត ការព្រៀមព្រៀងគ្នា នាំមកនូវគំនិតប្រាជ្ញា សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាតូចធំផងទាំងឡាយបានដូចបំណងប្រាថ្នា ។ លើសនេះទៀត ការសាមគ្គីឱ្យរឹងមាំនាំឱ្យអ្នកដទៃមិនហ៊ានយាយី ហើយបែរជាភោគខ្លាចញញើតទៅវិញ ។ ជាក់ស្តែង ប្រទេសខ្មែរសម័យមហានគរដែលមានការសាមគ្គីគ្នាយ៉ាងរឹងមាំរវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងប្រជាពលរដ្ឋ រវាងប្រជាពលរដ្ឋនិងថ្នាក់ដឹកនាំនោះ ជាហេតុនាំឱ្យប្រជារាស្ត្រខ្មែរនាសម័យនោះរស់នៅដោយគ្មានការប្រមាថពីប្រទេសជិតខាងឡើយ ។ ពិសេស ទឹកដីមានវិសាលភាពធំទូលាយ ជាតិមានភាពសុខសាន្តនិងភាពរីកចម្រើនលើគ្រប់វិស័យ ។ លុះក្រោយមក ខ្មែរបានទទួលរងនូវការត្រួតត្រាឈ្លានពានពីបរទេសមហាអំណាចធំៗ ដូចជាបារាំងជាដើម ។ តែដោយសារការតស៊ូឈរលើគោលការណ៍មហាសាមគ្គីធម៌របស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទូទាំងប្រទេសក្រោមការដឹកនាំដ៏ឈ្លាសវៃរបស់អ្នកដឹកនាំខ្មែរ ពួកមហាអំណាចបារាំងក៏ព្រមចុះចាញ់ ហើយដកខ្លួនចាកចេញពីមាតុភូមិខ្មែរដោយព្រមប្រគល់ឯករាជ្យជូនជាតិខ្មែរនៅថ្ងៃ ៩ វិច្ឆិកា ១៩៥៣ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរសម័យលង្វែក ដោយជាតិខ្មែរមានការបែបបាក់សាមគ្គី ក៏បានធ្វើឱ្យសៀមឆក់ឱកាសរុកទន្ទ្រានចូលកាន់កាប់លើទឹកដីខ្មែរអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ។ ពេលនោះ គេគន់ភក្តីជាតិខ្មែរត្រូវវិនាសបាត់បង់អស់ឯប្រជារាស្ត្ររស់នៅរងគ្រោះយ៉ាងសែនវេទនា ។ ចំណែកក្នុងស្នាដៃអក្សរសិល្ប៍វិញ ក៏បានបង្ហាញពីជោគជ័យដែលកើតមានដោយសារធម៌សាមគ្គីផងដែរ ។ គួយយកក្នុងរឿង អាខ្វាក់អាខ្វិន អ្នកទាំងពីរជាជនពិការ តែដោយសារពួកគេមានជំហរសាមគ្គីគ្នាល្អ ក៏អាចរំដោះខ្លួនឱ្យចាកផុតពីទុក្ខវេទនា ដែលបង្កឡើងពីម្ចាស់ដីឈោរឈៅ ។ ចំណែកក្នុងរឿង តេជោយ៉ាត អ្នកនិពន្ធទី ជីហួត ក៏បានបង្ហាញពីឥទ្ធិពលនៃកម្លាំងសាមគ្គីផងដែរ ។ ដោយសារតែការសហការណ៍គ្នារវាងតេជោមាស និងជំទាវស្រែន ព្រមទាំងអ្នកបម្រើប្រុសស្រីក្នុងការប្រើល្បិចយកឈ្នះលើស្តេចសម្រែ ទីបំផុតដោយសារតែពួកតេជោមាស មានការសាមគ្គីគ្នាដោយស្មោះស្ម័គ្រ ក្រុមតេជោមាសក៏បានទទួលជោគជ័យលើស្តេចសម្រែ ។ ទាំងអស់នេះ បានបញ្ជាក់ថា សាមគ្គីពិតជាអាវុធដ៏សក្តិសិទ្ធិនាំមកនូវជោគជ័យ ។

សរុបសេចក្តីមកឃើញថា "សាមគ្គីធម៌ជាអាវុធដ៏សក្តិសិទ្ធិនាំមកនូវជោគជ័យ" ពិតប្រាកដមែន ។ តើសាមគ្គីធម៌ សុទ្ធតែនាំមកនូវជោគជ័យទាំងស្រុងឬ ?

ផ្ទុយទៅវិញ "សាមគ្គីធម៌ពុំសុទ្ធតែផ្តល់នូវជោគជ័យដល់មនុស្សទេ" បើសាមគ្គីទាំងឯងដឹកនាំដោយ គឺបើសាមគ្គីគ្នា តែខ្លះនូវគោលការណ៍ច្បាស់លាស់ ធ្វើអ្វីៗទៅតាមយថាហេតុ ។ ពិសេស សាមគ្គីទៅប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់ សាមគ្គី

ជាមួយសត្រូវ ដោយមិនបានស្គាល់ពីសាវតារច្បាស់លាស់ ។ ជាក់ស្តែង ពេលប្រទេសជាតិកើតសង្គ្រាម ហើយចេះតែ ទទួលយកមនុស្សមកធ្វើជាកម្លាំងតស៊ូដោយមិនបានពិនិត្យពិចារណាលើសារជាតិរបស់មនុស្សនោះឱ្យបានច្បាស់លាស់ ជាមុននោះ វាជាឱកាសឱ្យពួកសត្រូវឆ្លៀតយកចំណេញពីយើង បំផ្លាញយើងយ៉ាងងាយ ។ បញ្ហានេះហើយ ដែល បញ្ជាក់ថា សាមគ្គីពុំសុទ្ធតែនាំមកនូវជោគជ័យនោះ ។ រីឯក្នុងរឿង ទុំទាវវិញ អរជុនបានចូលចិត្តចូលគំនិតទៅជួយម្តាយ ទាវ ដែលម្តាយទាវកំពុងតែចេញមុខប្រព្រឹត្តនូវអំពើពង្រាត់ទុំទាវ ដែលជាគូប្តីប្រពន្ធដោយព្រះមហាក្សត្រជាអ្នកប្រទាន ពិធីមង្គលការ ។ ទីបំផុត អរជុន ក៏បានទទួលរងនូវការកាត់ទោសប្រហារជីវិតរួមជាមួយម្តាយទាវ ។ មួយវិញទៀត ក្នុង ស្នាដៃរឿង កុលាបប័ណ្ណ មេចោរផាន់បានទៅរួមគំនិតគ្នានឹងលោកបាឡាត់ស្រុកសង្កែ ដើម្បីប្លន់លោកហ្លួងរតន សម្បត្តិទាំងរាត្រី ។ ពួកគេសង្ឃឹមថា នឹងបានផលល្អពីអំពើនេះ តែទីបំផុតដោយសារជំហរសាមគ្គីនេះប្រាសចាកពី គុណធម៌ ទុច្ចរិត ខុសច្បាប់សង្គម ពួកគេត្រូវបានក្រុមកម្មករលោកហ្លួងរតនសម្បត្តិកម្លាំងឱ្យទទួលនូវបរាជ័យ ។

សរុបសេចក្តីមកតាមរយៈបញ្ជាក់នេះ បង្ហាញឱ្យឃើញថា “សាមគ្គីធម៌ពុំសុទ្ធតែផ្តល់ជោគជ័យដល់ មនុស្សទេ” បើសាមគ្គីធម៌នោះ ស្ថិតក្នុងគោលការណ៍ងងឹតងងុល អមនុស្សធម៌ ផ្ទុយពីច្បាប់សង្គមកំណត់ ។

រួមសេចក្តីមកឃើញថា សាមគ្គីធម៌ជាអាវុធដ៏សក្តិសិទ្ធិ នាំមកនូវជោគជ័យមែន ឯរាបណាតែសាមគ្គីធម៌ នោះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងផ្លូវល្អ បម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។ ប៉ុន្តែបើសាមគ្គីធម៌នោះ ដើម្បីសាងនូវបាបកម្ម ឬរួមគ្នា ធ្វើអ្វីដោយឥតពិចារណាវិញ នឹងនាំមកនូវគ្រោះមហន្តរាយដល់មនុស្សនិងសង្គមជាតិទៅវិញទេ ។

ឆ្លងតាមការពិភាក្សារួចមកនេះ យើងអាចវាយតម្លៃទស្សនៈប្រធានបានថា មតិប្រធានមានអត្ថន័យមិន ទាន់ត្រឹមត្រូវទាំងស្រុងទេ ព្រោះសាមគ្គីធម៌ខ្លះផ្តល់ផលល្អដល់មនុស្ស និងសង្គម ហើយក៏មានសាមគ្គីធម៌ខ្លះទៀតបែរ ជាផ្តល់នូវទុក្ខទោសចំពោះមនុស្ស ព្រមទាំងវិនាសកម្មដល់សង្គមជាតិវិញ ។ ដូច្នេះ ជនគ្រប់រូប ត្រូវរក្សាស្មារតីសាមគ្គី គ្នា ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដែលល្អត្រឹមត្រូវ មិនត្រូវទៅរួមកម្លាំងគ្នាទៅប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ឡើយ ។ បើជនគ្រប់រូប មានជំហរបែបនេះនឹងធ្វើឱ្យជីវិតខ្លួន និងសង្គមជាតិជួបនូវភាពរុងរឿងជាក់ជាមិនខាន ។

“សេពប្រាជ្ញឆ្លងប្រាជ្ញ មានអំណាចអាចដោះស្រាយ សេពល្ងង់តែងងងឹត បើយកមកគិតដូចច្នាចូលត្រឡោក”